

INFORMACE pro MČAD: Mistopis okresu zprac. Lad. Baletka a Jiřina Kašparová. Rkp. 1998-2000. PC ART.

SEMICE, m. č. města PÍSEK, o. Písek

1927 zal. *KrDO Rozkvět*. Repertoár zábavní. Od 1940 pečlivý výběr her. Do 1943 85 titulů. Zvali soubory z jiných míst. 1943 60 činných členů.

Ve službách Thalie II, s. 320.

SOKA Písek - Mirovice: Fond OkÚ, spolkový katastr kn č. 462-466.

SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

SEMILY, viz též BÍTOUCHOV, PODMOKLICE, o. Semily

1785 V úterý masopustní konán maškarní průvod na koních po soldátsku od hlavy až k patě ozbrojených maškarařů. Po Velikonocích Josef Careto hrabě Millesimo zakazuje od příštího roku veliký maškarní průvod na úterý masopustní. Kdo by však přece osmělil tento zákaz nešetřiti, za trest do vězení šatlavního odsouzen býti má. Dle Vojtěcha Rona.

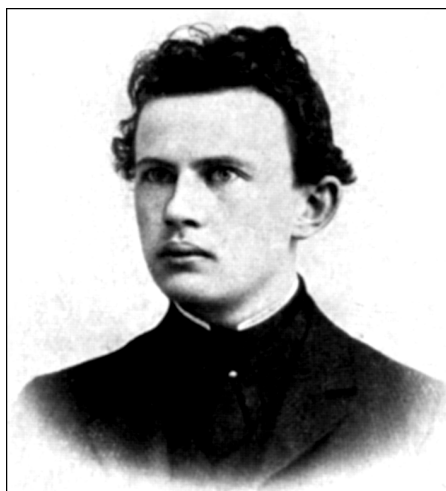
1790-1841 se hrálo ve vrchnostenském špýcharu. 1800-1818 opisy div. her uč. J. Končinský (z jeho opisu zachovaná též Opera o narození Krista Pána). 1815 na zámku v provedení místních h. a hudebníků Don Giovanni, 1826 Dráteník. 1818 Bratr Tomáš aneb Všeho dobrého do třetice. Hrál se ve staré dřevěné radnici. 1827 vypůjčeno jeviště z Lomnice, ale s vrácením otáleli, až v Lomnici museli divadlo zastavit. Po přejití špýcharu do soukromých rukou se hrálo i v hostici U českého lva. 1848 první divadlo v přírodě na zahradě restaurace V ráji. Po 1850 *ochotnické družiny*, h. mohly jen pro dobročinné účely. 1855 dvě veselohry. Od 1860 jednou týdně (Lakomec). 1864 zal. *Družstvo div. ochotníků*, 1874 zal. *SDO*. Téhož roku v nově postavené radnici stálé divadlo, 132 míst k sezení a 160 míst k stání, acetylenové osvětlení.

V přizemí, z něhož několik menších okének vzhlíželo do údolí Jizery, stávalo první semilské jeviště. Místnost 3 m vysoká, podepřená sloupy, měla jeviště z prken a trámů zbité. Zbytky maleb a památky po kulisách dlouho tam byly patrné. Před jevištěm byla lavice pro hudebníky, za tou několik lavic pro vznešenější obecenstvo; za nimi stáli ostatní návštěvníci. V celé místnosti vládlo ponuré šero. Vstupné bylo: děti 1-2 kr., dospělí 3 kr. vid., hosté na lavicích dle libosti 3-10 kr. stř. ...

Frant. Mizera, Paměti města Semil a okolí, Semily, 1930, s. 224.

Opona s pohledem na město od V. Kwayssera a J. Prokopa. Staré zařízení i s garderobou prodáno do Bozkova. Spolupráce ochotníků s A. Staškem (1843-1931, spisovatel, 1878-1913 advokátem v Semilech). 1864-1884 např. Blázinec v prvním poschodí, Divadelní vlak, Spanilá Savojanka, Jiříkovo vidění, Pan Měsíček, obchodník, Černé duše (Stroupežnický), Monika, Mravenci (Kolár), též hry Nerudovy. Celkem 68 představení, z toho třetina českých autorů. 1875 obvyklý způsob provozování her německy a česky skončil posledním německým představením spolku Eintracht. Zároveň původní vlastenecký záměr ustupoval uměleckým kritériím. V 70. a v 80. letech až 15x do roka. 1879 h. se semilskými ochotníky i Karel Kramář (1860-1937, později první předseda československé vlády). 7-15 her ročně. 1880-1900 v radnici operetky a zpěvohry, společně s pěveckým spolkem Jizeran Ďáblův podíl (Titl), 1880 a 1905 V studni, 1822 Dráteník. Jh. Otýlie Sklenářová-Malá (1880), Václav Vávra (1883), Jakub Vojta Slukov (1885), Jindřich Mošna (1890 2x), Hana Kvapilová (1896). 1885-1904 z repertoáru Jedenáct příkázání, Podskalák,

Vodní družstvo, Závět', Na letním bytě, Maloměstští diplomaté, Pražský žid, Exulanti, Bratři (Vrchlický), Noc na Karlštejně, Jan Výrava, Drama čtyř chudých stěn, Vojnarka, Směry života, Cesty veřejného mínění, Naši furianti, Václav Hrobčický z Hrobčic, Paličova dcera, Jiříkovo vidění, Slepý mládenec, Baron Goertz, Třetí zvonění ad., celkem 120 představení.

570 / Ivan Olbracht (Kamil Zeman) v době působení v Ochotnickém divadelním spolku, 1904.

Koncem 80. let nastoupila mladá generace, především studující v Praze, časté spory uvnitř spolku. 1904 spor obou generací vyřešen zvolením nového výboru. Mezi studenty Ivan Olbracht (1882-1952, prozaik), 1901-1906 v 11 hrách. Na repertoáru Měšťáci, 1903 Drama čtyř chudých stěn, Katakomby (Davis), 1905 Zkouška státníková (Bozděch), Žně (Šubert), Jedenáct příkázání, Labutí píseň (Čechov), 1906 Lucerna, Prodaná láska, Její pastorkyňa, 1907 Paní mincmistrová, Jh. Karel Želenský, 1908 Strýček Váňa, 1909 Revizor, 1910 Pan Johanes. Koncem 19. stol. také *školní mládež*, např. 1899 Tři halíře (Jaroš). V městském divadle 1905 38 představení, z toho 12 ochotnických.

Jak bych se nepamatoval na léta kolem roku 1905?! A tehdejší rušný život v Ochotnickém divadelním spolku semilském?! ... Jeho tehdejší činnost si třeba zařadit do celkového dění v národě. Je to doba velkého třídění za bojů o všeobecné hlasovací právo. A nadto doba pro budoucnost Semil významná... Své úlohy vám vyjmenovati nedovedu, ... vzpomínám jen na Kaunice z Bozděchovy Zkoušky státníkovy a na postavu Těťereva z Gorkého Měšťáků... Je vidět, že se tehdy v Semilech hrály věci hodnotné, a je z něho zřejmá tendence, seznamovat obecenstvo s uměním doby.

Ze vzpomínek semilského rodáka Ivana Olbrachta.

1909-1916 též *Divadlo Dělnického domu* (navázalo na dělnický vzdělávací spolek *Mírůmil* 1892-1906, doložena 3 představení), průměrně 6 her ročně. 1910 premiéra Mahenova Jánošíka (dříve než v ND), dále Potopa (Sienkiewicz), Tkalcí, Vláda tmy (Tolstoj), Svět malých lidí, John Gabriel Borkman. 1912 nejspěšnější Cesta kolem světa (Verne, dramaturgie Pulda) s nákladnou výpravou a mohutnými davovými scénami, 23 repríz. Do 1914 cca 50 her. 1916 přišli o DD, divadlo zaniklo. 1916 SDO opustil radnici a přešel do sálu s modernějším jevištěm v sokolovně. 1914-1918 jen 19 představení, ale zájezdy do okolních obcí. Před 1. sv. v. též *Řemeslnická beseda* (zal. 1882), 1883 v zahradě hotelu V ráji vybudovala divadlo. Dekorace J. Prokop, autor opony v div. sále v radnici. 1889 opereta. Repertoár znám pouze do 1897, pozdější dokumentace ztracena. Patrně h. do 1914. Od 1896 3-4x